

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Pulchrum ab eloquentia nomen, qui sint sortiti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

quod tanta pecunia diceret sibi opus non esse, legatis reuersis dicit Alexander: *Quid? nullusne habet amicos, quibus benefaciat?* ostendens diuitibus optimum usum pecuniarum, si quidem ijs bene erogandis, quam male defodiendis vti malint.

IX.

Plutarch, in Themistocle,
Gyrald. lib. 7.
hist. Poët.

Vide Plin.
lib. 11. c. 36.

Psal. 138. 17.

Sallust, in
Iugurt.

Aristot. lib. 8.
Ethic. Cic.
lib. de Amici-
cita.

De oratoribus, & Poëtis magnificè honoratis, præcedente capite etiam multa dixi. Hic tantum adijcio, Dionem historicum, ob insignem facundiam, *Chryseostomum* fuisse appellatum: quod nomen etiam Ioanni episcopo Constantinopolitano, inter Ecclesiæ Patres, eloquentissimo est attributum. Cuius aureo ab ore, aureum orationis flumen manabat; & quoties è cathedra loquebatur, rosas loqui videbatur. Sine numero sunt talia. Ut enī Pericles, propter summam eloquentiam, qua fulgurare & tonitrua ciere videbatur, *Olympi* cognomen meruit; vt Sophocles, propter sermonis dulcedinem, *μέλιτη*, seu apis nominabatur; ita & alij ab eloquentia nosmē honorificum acceperunt. Nam, vt Plutarchus scribit, *Æmyliorum* genus à dulci facundia leproque est nominatum: *αιματία* enim lepiditas dicitur. Vnde etiam *Lepidi* cognomen assumpsere; à quo procul absunt, qui ore & sale carent, & rore pascuntur, more cicadarum.

X.

8. Amicos honore dignos quisque censem, qui ipse vult exspectatque ab amicis honorari. Eos colendos esse, docet Deus, qui ipse amicos suos honorat. *Mibi autem nimis honorati sunt amici tui, Deus, nimis confortatus est principatus eorum.* Docet ratio; vt enim nauis diligenter compingitur, qua sit in tempestatibus praesidio futura; ira amicus fouendus est, qui & ipse in aduersis debet fouere. *Non exercitus, neque thesanri, praesidia regni sunt: verum amici, quos neque armis cogere, neque auro parare queas: officio & fide parantur.* Id ipsum docet proverbiū, *Amici magis necessarii, quam ignis & aqua.* Colendus est igitur, ne perdatur. Quia amico amici sumus, & non sunt amici, qui degunt procul; & vultus saepe laeditur pietas. De amicis honorandis multa Aristoteles, multa Cicero, multa alij. In diuinis mirifica Ionathæ erga Dauidem, & Dauidis erga Ionatham, amicitia describitur, qualis non sicut inter Theseum & Pirithoum, inter Damonem & Pythiam, aut qui alij ab antiquis celebrantur. Sed abrumpo, quia complura extant volumina de hoc arguento; quod vel solum uno volume non potuit comprehendendi.

CAPVT